

Петко.

Това е истина. (въ себе си) Слава Богу, расправих-
ме конци тъ.

Сцена III IX

Стояновичъ (влазя)

Добъръ день Господинъ Михаиле!

Михалаки

Далъ ти Богъ добро, господинъ Стояновичъ. (Доб-
рѣ, че доде, току за тебе хоротувахме. Съднете!)

Стояновичъ

Азъ додохъ да поговорж съ васъ за едно важно
нѣщо, като при баща

Михалаки

Знај, знај (къмъ Петка) Петко! Иди кажи на
булка та, че ей сега идже, и че ще гостимъ гос-
подина Стояновича.

Стояновичъ.

Благодарж ви, недѣйте се труди за мене. Азъ
додохъ да поговорж съ васъ малко нѣщо.

Михалаки.

Знај, знај, но азъ искамъ да те гостж днеска,
зашпото днесъ узнахъ, че ти искашъ да останешъ
челякъ за почетъ.

Стояновичъ (чудень).

Вашите комплименти ме ласкаять . . . Азъ до-
дохъ, господинъ Михаиле, да ви искажж горещото
си желание и да ви . . . помолж да . . . ми не
откажете въ

Михалаки.

Бжди рахатъ, бжди рахатъ! Твоето желание е